

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către avocatul *Tăriță Andriana* în numele inculpatului Suleimenov Igor, și de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Suleimenov Igor XXXXX, XXXXX:
- XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹)
Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 30.03.2021 - 26.04.2021;

instanța de apel: 19.05.2021 - 22.12.2021;

instanța de recurs: 29.03.2022 - 13.12.2022.

Asupra motivelor invocate în recursuri, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 26.04.2021, *Suleimenov Igor* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 155 Cod penal și în baza acestei Legi i- a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **2** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța, prima instanță a constatat că:

Suleimenov Igor, la 05.03.2021, aproximativ pe la orele 18:30, aflându-se la domiciliul concubinei XXXXX din str. Karasiov, 126, mun. Bălți, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a iscat cu ea un conflict în cadrul cărui amenințând-o cu omor și folosind cuvinte injurioase, a luat un ciob de sticlă din geamul din antreul a casei, stricat de el, cu care a întreprins mișcări amenințătoare în direcția ei, existând pericolul realizării acestei amenințări, însă victima s-a smuls din mâinile agresorului și a fugit.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 155 Cod penal, adică, amenințarea cu omor.

În acest sens, prima instanță a indicat că, potrivit rechizitoriu, Suleimenov Igor este învinuit în aceea că, la 05.03.2021 aproximativ pe la orele 18:30, aflându-se la domiciliul concubinei XXXXX din str. Karasiov, 126, mun. Bălți, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul acțiunilor sale periculoase și consecințele care pot surveni, intenționat a iscat cu ea un conflict din motivul unor certuri anterioare pentru, că a ascuns orice obiect tăios din gospodărie, și acționând cu bună știință în vederea reglării de conturi cu ea, urmărind scopul omorului premeditat, a căutat obiecte tăioase prin casă și din motiv că nu le-a găsit, începu să o caute prin casă ademenind-o în antreu, unde a și depistat-o și însoțindu-și acțiunile cu cuvinte injurioase, brusc, fără a explica ceva, a apucat-o de gulerul hainei în care ea era îmbrăcată și în timp ce o ținea strâns, a stricat cu pumnul geamul de la ușa antreului casei și din cioburile stricate a ales unul potrivit pentru aplicarea loviturilor, și în vederea cauzării de leziunii cu ciobul din sticlă pregătit din timp pe care îl avea în mână, a încercat să-i aplice mai multe lovituri în organele vitale ale corpului și anume în regiunea gâtului în preajma arterelor vitale, precum și în regiunea ochilor, însă din motivul opunerii de rezistență, victima s-a rupt din mâinile lui, reușind să fugă, el ne ducându-și intenția până la capăt.

Acțiunile inculpatului *Suleimenov Igor* au fost încadrate în baza art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹) Cod penal, conform indicilor calificativi – *„tentativa de omor intenționat a unei persoane, cu premeditare, acțiune intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii, săvârșită asupra unui membru al familiei, care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul.”*

În motivarea soluției de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Suleimeinov Igor de la art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹) Cod penal la art. 155 Cod penal, prima instanță a susținut că lipsesc probe ce ar confirma vinovăția în comiterea tentativei de omor intenționat cu premeditare asupra unui membru al familiei, care din cauze independente de voința lui nu și-a produs efectul, fapt ce rezultă din declarațiile martorilor care nu ar fi văzut în mâna inculpatului ciob de sticlă, lipsind date de expertiză obiective, că partea vătămată și inculpatul ar avea careva leziuni corporale rezultate din aplicarea ciobului de sticlă (unealta infracțiunii), la fața locului și pe hainele celor doi ne depistându-se urme de sânge, sau amprente, ceea ce impune aprecierea critică a ipotezei acuzării în ce privește pregătirea din timp a ciobului de sticlă cu îndreptarea acestuia în direcția gâtului victimei. Or din declarațiile părții vătămate date atât în cadrul cercetării judecătorești, cât și la faza urmăririi penale, rezultă că ea a perceput mesajul lui Suleimenov Igor de amenințare cu omor ca fiind unul real și iminent, nefiind în stare să-i înlăture pericolul, a fost nevoită să fugă, să se ascundă și să aștepte intervenția echipajului de poliție pentru a-i curma acțiunile.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Bălți, *Păvăleanu Adrian*, prin care a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Suleimenov Igor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e¹) Cod

penal, stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, invocând că, probatoriul administrat cert denotă caracterul intenționat al acțiunilor întreprinse de el în vederea omorului concubinei XXXXX, care însă nu și-au produs efectul din motive independente de voința lui, și anume datorită faptului că victima s-a smuls din mâinile lui și a fugit, el nereușind să-i aplice loviturile premeditate ce aveau să urmeze în situația în care victima nu ar fi reușit să fugă.

3.2. Avocatul *Tăriță Andriana* în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat, invocând că, lipsesc probe ce ar dovedi incontestabil vinovăția în amenințarea cu omor a victimei; declarațiile părții vătămate urmează să fie apreciate critic pentru că urmărește scopul răzbunării pentru anterioarele conflicte, sticla geamului fiind spartă, pentru, că nu i se permitea intrarea în locuință.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul *Tăriță Andriana* în numele inculpatului.

A fost admis apelul procurorului, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează:

Suleimenov Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **15** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilit, s-a cumulat parțial partea neexecutată a pedepselor aplicate prin sentințele judecătorei Bălți, sediul Central din 18.12.2020 în baza art.152 alin. (1) Cod penal și a judecătorei Bălți, sediul Central din 20.04.2021, în baza art. art. 281, 281 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă - **16** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, **Suleimenov Igor** la 05.03.2021 aproximativ pe la orele 18:30, aflându-se la domiciliul concubinei XXXXX din str. Karasiov, 126, mun. Bălți, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul acțiunilor sale periculoase și consecințele care pot surveni, intenționat a iscat cu ea un conflict din motivul unor certuri anterioare pentru, că a ascuns orice obiect tăios din gospodărie, și acționând cu bună știință în vederea reglării de conturi cu ea, urmărind scopul omorului premeditat, a căutat obiecte tăioase prin casă și din motiv că nu le-a găsit, începu să o caute prin casă ademenind- o în antreu, unde a și depistat-o și însoțindu-și acțiunile cu cuvinte injurioase, brusc, fără a explica ceva, a apucat-o de gulerul hainei în care ea era îmbrăcată și în timp ce o ținea strâns, a stricat cu pumnul geamul de la ușa antreului casei și din cioburile stricate a ales unul potrivit pentru aplicarea loviturilor, și în vederea cauzării de leziunii cu ciobul din sticlă pregătit din timp pe care î-l avea în mână, a încercat săi aplice lovituri în organele vitale ale corpului și anume în regiunea gâtului în preajma arterelor vitale, precum și în regiunea ochilor, însă din motivul opunerii de rezistență, victima s-a rupt din mâinile lui, reușind să fugă, el ne ducându-și intenția până la capăt.

Astfel, acțiunile inculpatului *Suleimenov Igor* au fost încadrate juridic în baza art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*tentativa de omor intenționat a unei persoane, cu premeditare, acțiune intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii, săvârșită asupra unui membru al familiei, care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul.*”

În acest sens, instanța de apel a reținut aprecierea neobiectivă de către prima instanță a împrejurărilor cauzei, iar ca urmare adoptarea unei concluzii incorecte referitor la reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului de la art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹) Cod penal la art. 155 Cod penal.

Concomitent cu probele verbale (declarațiile părții vătămate și a martorilor) obiect al cercetării judecătorești au servit și probele materiale, administrate pe caz, care în opinia instanței de apel confirmă vinovăția lui *Suleimenov Igor* în tentativa de omor a concubinei sale, chiar dacă au primit o apreciere greșită din partea primei instanțe.

Or, prin comportamentul manifestat de inculpat, în care a întreprins măsuri concrete în vederea realizării scopului criminal prin pregătirea obiectului infracțiunii, ciobul din sticlă, ridicat după spargerea geamului de la ușă, statuându-l în regiunea organelor vital importante - artera de la gât, s-a realizat latura obiectivă a componenței tentativei de omor cu premeditate, comisă în privința unui membru de familie, care însă din cauze independente de voința lui nu și-a produs efectul.

Respectiv, punând la bază condamnării inculpatului declarațiile victimei, susținute de colaboratorii de poliție, ce au confirmat starea ei psihică stresantă și șocantă în care se afla, așteptându-i în drum pentru, că-i era frică să revină la domiciliu ca să nu fie omorâtă, coroborate cu aspectele de fapt a cauzei, în care la fața locului cu adevărat s-a stabilit ochiul de la ușă spart, fiind împrăștiate cioburi din sticlă, cel recunoscut în calitate de corp delict și anexat la dosar având laterale ascuțite, cu care poate fi grav vătămată integritatea corporală, și ținând cont de amenințările cu omor, expuse la adresa victimei, acceptate de ea ca fiind absolut reale.

Reieșind din caracterul stabil violent al acestuia, instanța de apel nu a acceptat soluția primei instanțe referitor la reîncadrarea acțiunilor lui, cu condamnarea pentru amenințarea cu omor.

Astfel, instanța de apel a conchis că cumulul probelor administrate în prezenta cauză denotă cu certitudine vinovăția inculpatului în tentativa de omor a victimei, care însă nu s-a realizat din motive independente de voința lui, victima XXXXX. reușind să se rupă din mâinile lui și să fugă de la locul faptei.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a făcut trimitere la doctrina penală și recomandările din HP CSJ nr. 11 din 24.12.2012 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art.145-148 CP al RM), potrivit căror, în cazul delimitării tentativei de omor de amenințarea cu omor (care se califică în baza art.155 CP al RM) trebuie de ținut cont de faptul, că în ipoteza amenințării cu omor, făptuitorul are posibilitatea reală să-și realizeze amenințarea și să săvârșească acțiuni concrete în direcția dorită, însă decide benevol să nu le săvârșească, deși are pentru aceasta toate

condițiile favorabile (nu este vorba de renunțarea de bunăvoie la săvârșirea infracțiunii de omor, pentru, că făptuitorul nici nu a urmărit-o; nu poți să renunți la intenția care nici nu a existat); iar în ipoteza tentativei de omor, făptuitorul întreprinde toate eforturile în vederea săvârșirii omorului, însă, din cauze independente de voința lui, aceste eforturi nu-și produc efectul, aceasta fiind o tentativă întreruptă (neterminată), atunci când subiectul nu și-a putut continua fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională.

În contextul celor menționate și în baza materialului probator administrat la caz, instanța de apel a reținut, că în speța dedusă judecății, pretinsa amenințare cu omor, s-a depășit în momentul în care, inculpatul a spart sticla, alegând unul din cioburi potrivit pentru cauzarea vătămărilor corporale, pe care forțat l-a scos din ochiul geamului de la ușă, plasându-l la gâtul victimei, în timp ce forțat o ținea de gulerul hainei, având posibilitatea reală să săvârșească acțiuni concrete în direcția dorită, care însă nu și-au produs efectul nu pentru, că a decis benevol să nu le săvârșească, deși avea pentru aceasta toate condițiile favorabile, ci din cauze independente de voința lui, ele ne producându-și efectul, pentru, că victima a reușit să se rupă din mâinile lui, fugind în stradă. Dânsul urmărind-o până la momentul în care a observat în drum alte persoane, ceea ce l-a făcut să se oprească, fiind prezentă o tentativă întreruptă (neterminată), în care inculpatul nu și-a putut continua fapta, pentru, că intervenit anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

5.1 Avocatul *Târîță Andriana* în numele inculpatului, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Suleimenov Igor să fie achitat, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct. **2.2** din prezenta decizie), suplimentar:

- instanța de apel incorect a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. a) și e¹) Cod penal;

- instanța de apel l-a condamnat bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor.

5.2. Inculpatul *Suleimenov Igor*, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, invocând:

- nu sunt probe ce ar confirma că el a săvârșit infracțiunea dată;

- la dosar sunt doar declarațiile părții vătămate, însă ele sunt inventate;

- nu a aplicat violență asupra părții vătămate fiindcă știe că este după operație.

6. Pe marginea recursurilor declarate, *procurorul* în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință, prin care a pledat pentru a fi declarate inadmisibile, or, s-au stabilit toate componentele ale infracțiunii imputate inculpatului, instanța

de apel și-a motivat soluția prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, conchide că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit reține că recurenții nu indică nici un temei pentru declararea recursurilor ordinare, prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.*

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursurile vizate, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă motivarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens (pct. **4.1**, **4.2** din decizie).

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Completarea cererii de recurs cu temeiuri ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.*

Lecturând textele recursurilor, Colegiul penal lărgit constată că, recurenții își exprimă dezacordul cu vinovăția constatată, indicând că inculpatul nu a săvârșit nici o infracțiune și că nu sunt probe ce ar confirma vinovăția, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.

8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Colegiul penal lărgit notează că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că instanța de apel a apreciat obiectiv prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală, astfel instanța de apel corect a adoptat soluția de condamnare a lui Suleimenov Igor în baza art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹) Cod penal.

Cât ține de argumentele referitor la faptul că inculpatul urmează a fi achitat, Colegiul penal lărgit, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurențelor ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f. d. 49 – 54 vol. III), motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, fapt ce nu contravine practicii CtEDO.

Ca urmare, Colegiul penal constată că argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului, nu are suport probatoriu, fiind combătut complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză penală și anume: prin declarațiile *părții vătămate XXXXX* (f. d. 169-179 vol. I, 16-21 vol. III), declarațiile *martorilor Jurjiu Andrei* (f. d. 137-140, 247- 250 vol. I), *Băicean Lilian* (f. d. 141-143, 251-254 vol. I), *Sinic Nicolai* (f. d. 192-194 vol. I), precum și prin probele scrise și anume: *sesizarea IP Bălți la 05.03.2021 de către XXXXX* (f. d. 3, vol. 1); *proces-verbal de cercetare la fața locului din 05.03.2021 cu tabel fotografic* (f.d.6-10, vol. I); *proces-verbal de examinare a obiectului din 11.03.21*, conform căruia a fost examinat ciobul de sticlă, depistat și ridicat pe adresa: mun. Bălți, str. Karasiov, 126, în conformitate cu care a fost cercetat ciobul de sticlă de dimensiuni 25 cm x 5 cm care reprezintă un fragment de sticlă transparent, careva urme de sânge nefiind depistate pe el (f.d.11, vol. I); *ordonanță de recunoaștere a obiectului drept corp delict din 11.03.21*, conform căreia în calitate de corp delict a fost recunoscut și anexat la cauza penală ciobul de sticlă, depistat și ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 05.03.2021 (f. d. 12, vol. I); *proces-verbal nr. 166 din 05.03.2021* al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, se atestă refuzul inculpatului I. Suleimenov de a fi supus expertizării narcologice (f. d. 16-17, vol. I); *ordonanța de ridicare din 12.03.2021 din secția Cooperare Operativă a IP Bălți și proces-verbal de ridicare din 12.03.2021*, conform căruia din incinta Secției Cooperare Operativă a IP Bălți au fost ridicate actele ce țin de examinare cererilor, plângerilor, etc., în privința cet. Suleimenov Igor, cu deciziile adoptate (f. d. 53-54, 55-93, vol. I); *proces-verbal de examinare a*

documentelor din 12.03.2021, conform căruia au fost examinate actele ridicate la 12.03.2021 din incinta SCO IP Bălți (f. d. 94-95, vol. I); ordonanța de recunoaștere a documentelor drept corpuri delictive din 12.03.2021, conform căreia în calitate de corpuri delictive au fost recunoscute și anexate la cauza penală actele ridicate din incinta SCO IP Bălți la 12.03.2021 (f.d.96, vol. I).

Astfel, Colegiul penal constată că în speța dedusă judecătii, probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată indică direct și incontestabil faptul că, *Suleimenov Igor* la 05.03.2021, aflându-se la domiciliul concubinei XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul acțiunilor sale periculoase și consecințele care pot surveni, intenționat a iscat cu ea un conflict din motivul unor certuri anterioare, acționând cu bună știință, urmărind scopul *omorului premeditat*, în vederea cauzării de leziunii cu ciobul din sticlă pregătit din timp pe care î-l avea în mână, a încercat să-i aplice lovituri în organele vitale ale corpului și anume în regiunea gâtului în preajma arterelor vitale, precum și în regiunea ochilor. Însă din motivul opunerii de rezistență, victima s-a rupt din mâinile inculpatului, reușind să fugă, nerealizându-și intenția până la capăt.

Respectiv, prin acțiunile sale, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹) Cod penal, conform indicilor calificativi – *”tentativa de omor intenționat a unei persoane, cu premeditare, acțiune intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii, săvârșită asupra unui membru al familiei, care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul”*.

Colegiul penal lărgit menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentele recurenților precum că concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, în acest sens, Colegiul penal lărgit indică că este un argument declarativ, or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

De asemenea, Colegiul penal menționează că, nu pot fi reținute argumentele recurenților precum că, la caz nu au fost constatate careva probe pertinente și concludente ce poate confirma vinovăția lui *Suleimenov Igor*, or instanța de apel a reținut just ca fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului *Suleimenov Igor* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e¹) Cod penal, iar obiecțiile recurenților reprezintă doar opinia subiectivă a acestora, privind aprecierea probelor de către instanța de apel, or nu se identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de aceștia.

Sub acest aspect, se impune și precizarea că aprecierea probelor este

unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Mai mult, se conchide că instanța de apel au apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. art. 24, 314 Cod de procedură penală.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că, nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârea judecătorească a instanței ierarhic inferioare, care este legală și întemeiată, or asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia adoptată.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul *Tăriță Andriana* în numele inculpatului *Suleimenov Igor* și de către *inculpat*, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Suleimenov Igor XXXXX.**

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena